

Policy Brief

Jongeren betrekken bij het woonbeleid in Amsterdam

Introductie

Deze notitie voor beleidsmakers bouwt voort op de resultaten van een pan-Europees onderzoek naar ongelijkheid onder jongeren, het UPLIFT-project. We gaan in op de belangrijkste bevindingen van het lokale UPLIFT-onderzoek in Amsterdam, en de implicaties hiervan voor de gemeente Amsterdam, de andere gemeenten van de Metropoolregio, de woningbouwcorporaties, en alle andere actoren die betrokken zijn, of belang hebben, bij de lokale beleidsagenda.

Jongeren in de regio Amsterdam weten dikwijls niet welke beleidsmaatregelen en -diensten voor hen beschikbaar zijn. Zij zoeken informatie en steun in hun dagelijkse netwerken - familie, vrienden, leerkrachten - en negeren vaak het complexe institutionele apparaat. Hoewel er veel programma's en initiatieven zijn om jongeren te helpen bij hun overgang naar volwassenheid, bereiken deze lang niet altijd de beoogde doelgroep. Daarom is het belangrijk om jongeren meer te betrekken bij het opstellen en verspreiden van informatie over onderwijs, werkgelegenheid en huisvesting. Deze notitie formuleert een aantal aanbevelingen die kunnen helpen om dit doel te bereiken.

Het huidige beleid is vaak top-down tot stand gekomen en houdt het onvoldoende rekening met de werkelijke behoeften en strategieën van jongeren. Jongeren vormen een heterogene doelgroep en het is lastig om met een "one size fits all"-strategie een passend beleidsantwoord op hun problemen te geven. Door jongeren rechtstreeks bij het beleidsvormingsproces te betrekken, kan beleid worden gemaakt dat de stem van jongeren echt weerspiegelt - of het nu gaat om huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs of sociale bijstand. In het laatste deel van deze notitie geven we aan hoe deze manier van werken in de praktijk kan worden gebracht.

Het UPLIFT project

Hoe ervaren jongeren ongelijkheid en hoe passen zij zich daaraan aan? Het UPLIFT-project geeft inzicht in dit thema, waarbij de nadruk ligt op huisvesting, onderwijs en werkgelegenheid in 16 stedelijke gebieden in Europa. De partners van het project hebben een methodologie ontwikkeld die jongeren betreft bij de ontwikkeling, uitvoering en monitoring van beleid om ongelijkheid te verminderen. Deze manier van werken is getest in vier van de 16 stedelijke locaties: Amsterdam, Barakaldo, Sfântu Gheorghe en Tallinn. Voor elk van deze steden heeft dit proces geleid tot een zogenaamde Reflexieve Beleidsagenda. Het doel van UPLIFT is om te komen tot een duurzaam en participatief beleidsproces, waarbij jongeren actief bijdragen aan beleid dat hun levenskansen beïnvloedt.

[READ MORE](#)

Belangrijkste bevindingen in Amsterdam

De wooncrisis (gebrek aan zekerheid, gebrek aan betaalbare woningen) heeft een grote impact op de kansen en levensbeslissingen van jongeren. De keuzes die jongeren maken om woonruimte te kunnen vinden, betalen en/of behouden zijn van invloed op hun opleiding, hun werk en soms ook op hun sociale relaties. Om een woning te kunnen bemachtigen trekken jongeren soms de stad uit, ver van hun werk en sociale netwerken. Om op de woonkosten te besparen delen jongeren hun woning dikwijls met vrienden of soms zelfs met vreemden, of trekken ze bij hun partner in voordat ze er klaar voor zijn. Andere strategieën betreffen langer in het ouderlijk huis blijven wonen, of hier weer naar terugkeren na enige tijd zelfstandig te hebben gewoond. Er zijn ook jongeren die werk doen dat ze niet leuk vinden of een zuinig leven leiden met weinig sociale interacties, puur en alleen om de woonkosten te kunnen betalen. Studenten proberen vaak om hun studentenwoning zo lang mogelijk te behouden, bijvoorbeeld door hun afstuderen uit te stellen of zich in te schrijven voor een studie die zij eigenlijk niet van plan zijn af te maken.

Op papier ben ik in januari vorig jaar afgestudeerd, maar ik was eigenlijk meer dan een jaar eerder klaar, maar dat was omdat ik wat langer in mijn studentenhuus wilde blijven wonen. Tja, zo gaat dat nu eenmaal. Ik hoor ook van veel vrienden om me heen; ik heb verschillende vrienden die al 31-32-33 zijn en toch zeggen 'nou, ik ga me weer inschrijven voor de lerarenopleiding' - dat willen ze helemaal niet, maar dan kun je nog een jaar in je huis blijven wonen.

Mijn woningnood [is momenteel mijn grootste probleem]. Dat ik geen rust heb omdat ik niet weet wat mijn situatie over twee jaar is. En dat ik mijn dochttertje volgend jaar ga inschrijven op een basisschool waar ik heel positieve ervaringen mee heb, en dat ze dan een hele levens switch moet maken naar een andere wijk, school of stad. Dat is dus echt mijn grootste probleem.

Gebrek aan kennis over de beschikbare steun weerspiegelt het gebrek aan vertrouwen in het systeem. Uit de onderzoeksresultaten blijkt dat het vertrouwen van jongeren in de overheid en in maatschappelijke organisaties zoals woningcorporaties laag is. In veel gevallen worden deze partijen gezien als traag, bureaucratisch en niet afgestemd op de behoeften van jongeren. Mede als gevolg van dit wantrouwen hebben jongeren een geringe kennis over het lokale beleid dat hen zou kunnen ondersteunen, vooral op het gebied van werkgelegenheid. Om moeilijkheden in het leven - op het gebied van huisvesting, werkgelegenheid en in de persoonlijke sfeer - het hoofd te bieden vertrouwen jongeren vooreerst op steun uit hun persoonlijke netwerken van vrienden en familie.

Ik vind het sowieso al super moeilijk om te gaan werken en alles uit te zoeken, laat staan om naar sociale huurwoningen te kijken. Ik snap zelfs mijn zorgverzekering niet. Echt super ingewikkeld hier.

Ja, wat ik nu ook een beetje begrijp is dat ik eigenlijk als ondernemer bijna nergens voor in aanmerking kom. Dat is misschien ook iets waar ik me meer in moet verdiepen, zo van: wat is er voor ondernemers in dat soort gevallen? Ik weet het eigenlijk niet, hoor.

Het voortbestaan van racisme en discriminatie. Racisme en discriminatie versterken de ongelijkheid onder Amsterdamse jongeren. Jongeren met een migratieachtergrond lopen de kans te worden gediscrimineerd vanwege hun sociaaleconomische achtergrond, hun ras, de migratiestatus van hun ouders, hun taal, hun godsdienst, of de buurt waarin zij wonen. In het onderwijs worden ze vaak doorwezen naar de lagere opleidingsniveaus, wat leidt tot slechtere arbeidsvooruitzichten of -wanneer ze uiteindelijk toch een hogere opleiding gaan volgen- langere studieperiodes en hogere kosten.

Ik krijg vaak al een etiket opgeplakt voordat ik überhaupt met iemand ga praten. En ik krijg wel vaak van die vragen waarbij ik denk: oké, zou je me dat ook vragen als ik er anders uitzie, meer Nederlands, of blank? Ik heb gisteren toevallig wel een gesprek gehad, dat ging best relaxed. Maar daar werd inderdaad gevraagd of ik wel eens met de politie in aanraking ben geweest bijvoorbeeld. En dat vond ik geen normale vraag.

Aanbevelingen

De volgende beleidsaanbevelingen hebben tot doel om de kansen van jongeren te vergroten.

Op basis van de onderzoeksresultaten hebben wij drie belangrijke punten geïdentificeerd waarop het beleid voor jongeren zou kunnen worden verbeterd:

- Gebrek aan vertrouwen in instituties
- Gebrek aan kennis over de beschikbare ondersteuning
- Ongelijke kansen en bevoorrechte groepen in het woonbeleid

De eerste twee punten hangen nauw met elkaar samen en kunnen worden opgevat als een onthechting en afkeer van jongeren van het huidige systeem. Jongeren in het algemeen, en jongeren met een migratieachtergrond in het bijzonder, voelen zich niet gezien. **Door naar hen te luisteren en hen serieus te nemen** kan het vertrouwen in instituties op zijn minst deels worden hersteld, en kan er beleid worden gemaakt dat beter aansluit op de behoeften van de jongeren. Dit gaat echter niet vanzelf; het vereist een mentaliteitsverandering binnen de instituties. Hierbij is het essentieel dat beleidsmakers jongeren **niet zien als een homogene doelgroep**, maar dat ze de specifieke behoeften en omstandigheden van verschillende groepen jongeren erkennen - studenten, jonge werknemers, jonge volwassenen met een migratieachtergrond, jonge ouders. Inspanningen om jongeren bij het beleid te betrekken moeten breed en duidelijk worden gecommuniceerd. **Maatschappelijke organisaties, belangengroepen en andere actoren die dicht bij de jongeren staan kunnen** bij deze inspanningen worden betrokken, omdat zij wellicht meer geloofwaardigheid hebben dan de overheid.

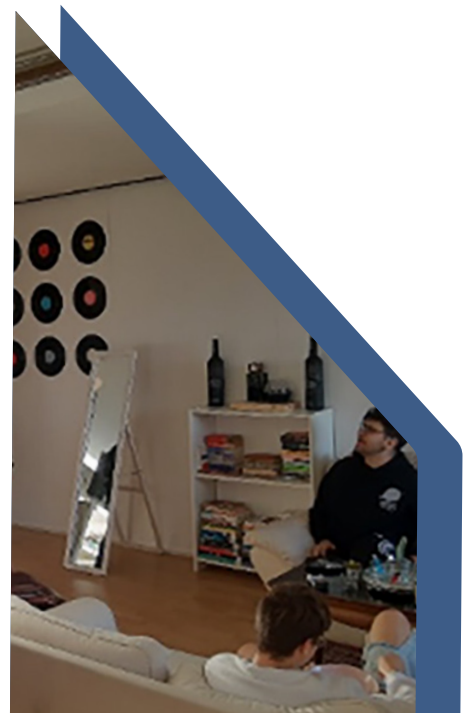
Uit de onderzoeksresultaten blijkt dat jongeren meestal niet op zoek gaan naar informatie buiten hun reguliere ondersteuningsnetwerk. Overheden en maatschappelijke organisaties die willen dat hun informatie jongeren bereikt zullen daarom op zoek moeten gaan naar alternatieve kanalen, bijvoorbeeld door samen te werken met lokale verenigingen of door gebruik te maken van de onlinetools die jongeren gebruiken om informatie te vinden. Een heel concrete suggestie die uit het co-creatieproces in Amsterdam naar voren kwam, is de **ontwikkeling van een virtueel woonplatform voor en door jongeren**. Dit platform, dat beheerd zou kunnen worden door de jongeren zelf, zou relevante en objectieve informatie moeten verschaffen aan jongeren die in Amsterdam op zoek zijn naar betaalbare en passende huisvesting. Daarnaast **zouden middelbare scholen meer bij het jeugdbeleid en de informatieverschaffing betrokken moeten worden**. Middelbare scholen zijn plekken waar jongeren elke dag komen. Daarom zijn ze bij uitstek geschikt om initiatieven te ontplooiën die jongeren in contact te brengen met bestaande beleidsinstrumenten en -programma's, zoals bijvoorbeeld het netwerk van gemeentelijke jongeren- en werkpunten (zie ook [Amsterdam Urban Report](#)).

De professionals die in het kader van het UPLIFT project zijn geïnterviewd wezen ook op het belang van ondersteunende en zorgzame leerkrachten die jongeren naar de juiste ondersteuning leiden. Om dergelijke ondersteuning verder te versterken zouden **leerkrachten kunnen worden getraind in hoe zij kwetsbaarheden bij jongeren kunnen herkennen**. Docenten op middelbare scholen zijn echter vaak overbelast, waardoor deze extra training idealiter gepaard zou moeten gaan met een uitbreiding van de docentencapaciteit zodat de klassen kleiner kunnen worden. Verder zouden **rolmodellen - populaire figuren die jongeren kennen en waarmee zij zich kunnen identificeren - kunnen worden betrokken bij initiatieven om de bestaande ondersteuning voor jongeren beter bekend te maken bij de doelgroep**.

De rigiditeit en bureaucratie van de bestaande beleidsinstrumenten zijn voor veel jongeren ontmoedigend. Als gemeentelijk beleid wil kunnen "concurreren" met informele ondersteuningsnetwerken, moet het beter toegankelijk worden en meer maatwerk leveren. **Het verdient aanbeveling om met burgers (en vooral ook met jongeren) in dialoog te gaan over hoe het arbeidsmarktbeleid en de sociale voorzieningen flexibeler kunnen worden gemaakt, zodat ze beter worden afgestemd op de kenmerken van de huidige maatschappij.**

Ook voor wat betreft de woningmarkt is er een grote behoefte aan meer participatieve beleidsvorming. Het bestendigen van het UPLIFT jongerenpanel, zodat er **een permanente dialoog tussen jongeren en beleidsmakers plaatsvindt over jongeren- en studentenhuysvesting**, zou een belangrijke eerste stap in deze richting zijn. In het geval campuscontracten zou de **overgangperiode aan het einde van de studie kunnen worden verlengd** om voormalige studenten meer tijd te geven om een volgende woning te vinden, of zouden er tijdelijke transitiewoningen kunnen worden aangeboden. Tegelijkertijd moet er **meer beleidsaandacht komen voor categorieën jongeren die niet zo uitgesproken en georganiseerd zijn als studenten, zoals werkende jongeren en jongeren die geen hoger onderwijs volgen**.

Hoe jongeren te betrekken in het beleidsproces

In het UPLIFT project hebben we gewerkt aan zogenaamde Reflexieve Beleidsvorming met jongeren. Bij Reflexieve Beleidsvorming wordt de visie van de doelgroep, in het geval van UPLIFT jongeren, structureel verankerd in de ontwikkeling, implementatie en evaluatie van beleid. Hiermee beogen we de aanpak en de perceptie van beleidsmakers te veranderen en de kansen van de jongeren te vergroten.

Tijdens het UPLIFT project zijn jongeren in vier steden in staat gesteld om met beleidsmakers en -uitvoerders in gesprek te gaan over hun problemen en het beleid. Dit proces werd ondersteund door facilitators. De taak van de facilitators is om de groepsessies te modereren en om vertrouwen en begrip op te bouwen bij zowel de jongeren als ook bij de beleidsmakers.

Het UPLIFT-project heeft een reeks materialen geproduceerd om lokale overheden en maatschappelijke organisaties die willen starten met Reflexieve Beleidsvorming met jongeren te ondersteunen. Meer informatie is te vinden in ons [Guidebook](#), onze [Policy Brief over Reflexieve Beleidsvorming](#) en het trainingsmateriaal en de video's op [onze website](#).

Fasen in het proces van Reflexieve Beleidsvorming

Intrinsieke motivatie - Co-creatie van beleid is een diepgaand proces dat de inzet van alle belanghebbenden vereist, evenals de bereidheid om de traditionele machtsverhoudingen ter discussie te stellen.

Voorbereiding - Afstemmen met belanghebbenden over doelstellingen, rollen, middelen en capaciteit.

Samenstellen van een jongerenpanel - In samenwerking met organisaties die met jongeren werken wordt een divers en inclusief jongerenpanel gerekruteerd.

Bepalen van de focus van het co-creatieproces - Het jongerenpanel en de beleidsmakers stellen de precieze focus van het co-creatieproces vast. Deze keuze heeft gevolgen voor de manier waarop het co-creatieproces wordt georganiseerd en voor de verwachte resultaten.

Het daadwerkelijke co-creatieproces - Zowel het jongerenpanel als ook de beleidsmakers moeten worden voorbereid op het proces. Verschillende gespreks- en groepstechnieken kunnen tijdens het proces worden ingezet om de creativiteit te bevorderen.

Naar een beleidsagenda - De fase waarin de uitkomsten van het co-creatieproces worden vertaald naar haalbare beleidsvoorstellen.

Beleidsimplementatie - Sterk afhankelijk van de lokale context. Goede communicatie en blijvende betrokkenheid van beleidsmakers verhogen de kans op een succesvolle implementatie van de resultaten van het co-creatieproces.

Reflectie en evaluatie - Gedurende het hele proces is het essentieel om reflexief te werk te gaan: voortdurend leren en evalueren om de volgende stappen te bepalen.

Reflexieve beleidsvorming in de praktijk: Amsterdam

Voor jongvolwassenen neemt de toegankelijkheid van de Amsterdamse woningmarkt al jaren af door de stijgende huizenprijzen en huren, de inkrimping van de sociale huursector en de toenemende onzekerheid op de arbeidsmarkt. Veel jongeren hebben moeite om een betaalbare en passende woning te bemachtigen en zitten vast in onzekere en chaotische wooncarrières. Het huidige huisvestingsbeleid in Amsterdam slaagt er vooralsnog niet in om een doeltreffend antwoord te bieden op deze uitdagingen.

Om de specifieke huisvestingsproblemen van jongeren beter te begrijpen en aan te pakken, zijn de gemeente Amsterdam, woningcorporatie Lieve de Key, bewonersorganisatie !WOON, en de Technische Universiteit Delft eind 2020 gestart met een creatieproces met Amsterdamse jongeren. Het doel van dit co-creatieproces, onderdeel van het UPLIFT project, was om de werkelijke ervaringen van jongeren in kaart te brengen en samen met hen nieuwe of verbeterde beleidsinitiatieven te co-creëren. Binnen het co-creatie proces wordt input van de jongeren gegeven door een zogenaamd jongerenpanel. Bewonersorganisatie !WOON heeft dit jongerenpanel samengesteld en de co-creatiesessies gemodereerd.

Het co-creatieproces bood jongeren de mogelijkheid om kennis op te doen over de woningmarkt en het beleidsproces; om serieus genomen te worden en om lokale beslissingen over het woonbeleid te kunnen beïnvloeden. De beleidsmakers kregen op hun beurt een beter inzicht in de huisvestingsproblemen van jongeren. Het overkoepelende doel was om in samenwerking tussen het jongerenpanel en de beleidsmakers tot oplossingen te komen die beter afgestemd zijn op de wensen en behoeften van jongeren. Hiermee wilden we aantonen dat co-creatie met jongeren een duurzame en vruchtbare methode voor beleidsontwikkeling kan zijn.

Het proces duurde twee jaar en omvatte drie zogenaamde 'sprints'. Elke sprint richtte zich op een ander onderwerp: tijdelijkheid op de woningmarkt, gemeenschappelijke woonconcepten voor jongeren en een beleidsagenda voor jongerenhuisvesting. De eerste stap in het proces was de inventarisatiefase. In deze fase worden de problemen, ervaringen en wensen van jongeren besproken. Daarnaast worden de jongeren vertrouwd gemaakt met het thema van het co-creatieproces, bijvoorbeeld aan de hand van excursies of informatiesessies. Vervolgens start de oplossingsgerichte fase - waarin het jongerenpanel brainstormt over alternatieve beleidsoplossingen voor de meest relevante problemen - gevolgd door een feedbackfase waarin het jongerenpanel deze oplossingen presenteert aan beleidsmakers en de haalbaarheid ervan bespreekt.

In de **eerste sprint over tijdelijkheid op de woningmarkt** ging de aandacht vooral uit naar tijdelijke huurcontracten in zowel de particuliere als de sociale huursector, met een uitgebreide discussie over de voor- en nadelen daarvan voor zowel huurders als woningzoekenden in spe. Verder werd ingegaan op de informatie en kennis die nodig is om goed je weg te kunnen vinden op de Amsterdamse woningmarkt. Tijdens de inventarisatiefase nam het jongerenpanel deel aan webinars en mini-stages, zodat ze zich een goed beeld konden vormen van het Amsterdamse woonbeleid en de partijen die daarin een rol spelen. Aan het eind van de inventarisatiefase werd geconcludeerd dat tijdelijke wooncontracten het gevoel van zekerheid negatief beïnvloeden, omdat jongeren zich niet permanent kunnen vestigen en zich voortdurend zorgen maken over wat er gebeurt als hun huurcontract afloopt. Bovendien werd vastgesteld dat de beschikbare informatie over huisvestingsmogelijkheden en -rechten voor jongeren versnipperd en onvolledig is.

In de oplossingsgerichte fase werden drie lokale beleidsoplossingen voorgesteld: drijvende tiny houses om de voorraad in de sociale huursector te vergroten; uitbreiding van het geografische werkgebied van het woonruimteverdelingssysteem voor sociale huurwoningen; en de ontwikkeling van een virtueel platform voor jongeren die op zoek zijn naar betaalbare en passende huisvesting in de stad Amsterdam.

In mei 2021 presenteerde het jongerenpanel haar beleidsoplossingen in twee afzonderlijke bijeenkomsten (één met professionals en één met uitvoerders) aan vertegenwoordigers van woningcorporatie Lieven de Key, de gemeente Amsterdam, !WOON en de TU Delft. Er was veel waardering voor de creativiteit van het jongerenpanel en de relevantie van hun ideeën. Met name het idee om een virtueel platform voor en door jonge woningzoekenden te ontwikkelen kreeg veel steun. Door een subgroep van het jongerenpanel is dit idee verder doorontwikkeld waarna een zoektocht naar implementatiemogelijkheden is gestart.

In de **tweede sprint** heeft het jongerenpanel een **gemeenschappelijk woonconcept voor jongeren** ontwikkeld, op verzoek van woningcorporatie Lieven de Key. In dit woonconcept worden bepaalde voorzieningen (bijvoorbeeld werkruimten, logeerkamers, dakterrassen) door de bewoners gedeeld, is er ruimte voor jongeren met een beperking en wordt nadrukkelijk de connectie met de buurt gezocht. De potentiële locatie voor dit woonconcept bevindt zich naast een bestaand wooncomplex van Lieven de Key in Amsterdam Nieuw-West, een terrein waar momenteel een fietsenstalling staat. Omdat deze sprint niet alleen elementen van co-creatie maar ook aspecten van co-design bevat, werd architectenbureau INBO gevraagd om samen met !WOON de co-creatiesessies te modereren.

Tijdens deze sprint reflecteerde het jongerenpanel op de voor- en nadelen van bestaande gemeenschappelijke wooncomplexen en formuleerde ze een programma van eisen voor een inclusief gemeenschappelijk woonconcept. Hierbij werd aandacht besteed aan de gemeenschapsvorming en de 'huisregels' binnen het toekomstige complex, evenals aan de mogelijkheden om kwetsbare groepen te integreren. De ideeën van het jongerenpanel zijn besproken met professionals van woningcorporatie Lieven de Key en de gemeente Amsterdam. De feedback van deze partijen is zoveel mogelijk geïntegreerd in het uiteindelijke eindproduct dat is vastgelegd in een publicatie (onder redactie van INBO en het jongerenpanel).

De **derde sprint** had tot doel **input te geven voor het jongerenhuisvestingsbeleid van de gemeente Amsterdam**. In de inventarisatiesessies werd ingegaan op de belemmeringen die jongeren op de lokale woningmarkt ondervinden, en werden prioriteiten gesteld voor het oplossen van deze belemmeringen. In de oplossingsgerichte sessies werden mogelijke beleidsoplossingen voor het wegnemen van deze belemmeringen verkend en ontwikkeld, waarna de voorgestelde oplossingen in de feedbackfase werden gepresenteerd aan de gemeentelijke beleidsmakers. Gedurende deze sprint waren professionals van de gemeente Amsterdam beschikbaar via een zogenaamde hotline, zodat zij vragen van het jongerenpanel over de lokale woningmarkt en het lokale woonbeleid konden beantwoorden.

Na de feedbacksessie heeft het jongerenpanel een manifest voor de gemeente Amsterdam opgesteld. Dit manifest bevat een aantal aanbevelingen die tot doel hebben om de positie van jongeren op de lokale woningmarkt te versterken. Wethouder van Dantzig (verantwoordelijk voor woningbouw) heeft dit manifest in december 2022 in ontvangst genomen en besproken met het jongerenpanel. De wethouder heeft aangegeven dat de aanbevelingen van de jongeren worden meegenomen in de nieuwe woonplannen die de gemeente Amsterdam op dit moment ontwikkelt.

Het manifest van het Amsterdamse jongerenpanel

- Bied ondersteuning aan jongeren met een tijdelijk huurcontract dat (bijna) afloopt en die nergens terecht kunnen op de woningmarkt.
- Maak het makkelijker voor jongeren om een woning te delen met andere jongeren.
- Ondersteun jongeren die een wooncoöperatie of een andere gemeenschappelijke woonvorm willen starten.
- Bouw meer grootschalige wooncomplexen voor jongeren aan de randen van de stad. Zorg dat deze complexen voldoende voorzieningen hebben (supermarkten, cafés) en een goede 24-uurs OV-verbinding met de binnenstad.
- Ga leegstand tegen met een goed registratiesysteem en strenge regelgeving. Start een project dat mensen uitnodigt om creatieve en innovatieve oplossingen voor leegstaande gebouwen te ontwikkelen.
- Informeer jongeren over de ingewikkelde Amsterdamse woningmarkt door ze een informatiepakket te sturen zodra ze 16 of 18 worden.
- Lobby bij de landelijke overheid zodat het nationale woonbeleid meer kansen gaat bieden aan jongeren (in dit verband zijn er zeven specifieke aanbevelingen gedaan).
- Ga door met het jongerenpanel zodat jongeren een permanente stem krijgen in de ontwikkeling van het woonbeleid in de stad Amsterdam.

Terugkijkend op het UPLIFT co-creatieproces stellen we vast dat dit proces door de deelnemende jongeren erg werd gewaardeerd - **niet praten over jongeren maar met jongeren over de kwesties die hen aangaan**. Ook de beleidsmakers apprecieerden de kennis die tijdens het proces werd geproduceerd, omdat die leidde tot een beter begrip van de huisvestingsproblematiek van jongeren en tot potentieel meer effectieve beleidsmaatregelen. Natuurlijk waren er ook verbeterpunten, bijvoorbeeld waar het gaat om het managen van verwachtingen in de communicatie tussen het jongerenpanel en de beleidsmakers. In die zin was het co-creatietraject ook duidelijk een leerproces.

Naar onze mening heeft co-creatie met jongeren een grote toevoegde waarde in het Amsterdamse woonbeleid. Terwijl veel gevestigde belangen (huiseigenaren, sociale huurders, studenten) zich al hebben georganiseerd in belangengroepen die deelnemen aan de besluitvorming over dit beleid, zijn jongeren (met name degenen die niet studeren en/of geen hogere opleiding hebben genoten) tot dusverre ondervertegenwoordigd in dit besluitvormingsproces. Het Amsterdamse jongerenpanel heeft het potentieel om deze leemte op te vullen. We hopen dan ook van harte dat de lokale beleidsmakers zullen besluiten om dit panel in de toekomst te continueren.

Voorbeelden uit heel Europa

In Tallinn werkte de Association of Estonian Open Youth Centres (AYEC) samen met de Universiteit van Tartu om de dienstverlening aan NEET-jongeren (jongeren die niet werken en ook geen opleiding volgen) te verbeteren. In totaal 40 jongeren in kwetsbare levenssituaties werden geïnterviewd om zo een beter zicht te krijgen op de problemen waar ze mee kampen. Door middel van een co-creatieproces met jongeren zijn vervolgens verschillende ondersteuningstrajecten ontworpen en is een nieuw dienstverleningsmodel tot stand gekomen.

Tallinn

In Barakaldo werkten jongeren, beleidsmakers vanuit de gemeente en onderzoekers van Orkestra negen maanden lang samen om het huisvestingsbeleid voor jongeren te verbeteren. Als resultaat hebben de betrokken partijen een Reflexieve Beleidsagenda ontwikkeld. Deze agenda bevat vier voorstellen die tot doel hebben om het woonbeleid aan te passen aan de werkelijke behoeften van de jongeren. Daarnaast was het proces sterk gericht op de empowerment van de betrokken jongeren, waardoor zij hun persoonlijke vaardigheden en hun kennis over beleid en politiek konden verbeteren.

Barakaldo

Sfantu Gheorghe

In Sfântu Gheorghe werkten het jongerenpanel en een groep van beleidsmakers aan het in kaart brengen van de oorzaken die de toegang tot onderwijs voor kwetsbare jongeren belemmeren. Zij werkten eerst parallel aan de probleemverkenning en probeerden vervolgens gezamenlijk oplossingen voor de geconstateerde problemen te co-creëren. Dit heeft geresulteerd in een lokaal actieplan om schooluitval te voorkomen en het onderwijsklimaat te verbeteren. Daarnaast was de winst van dit proces dat kwetsbare jongeren in staat werden gesteld om hun stem te laten horen en dat de institutionele vertegenwoordigers een goed inzicht kregen in de voordelen van samenwerking en co-creatie.

Policy Brief

Jongeren betrekken bij het woonbeleid in Amsterdam

Imprint

Copyright notice:

© ICLEI Europe, May 2023

This work is licensed under a Creative Commons Attribution (CC BY-ND 4.0).

Authors: Martina Gentili and Joris Hoekstra

Contact

Website: www.uplift-youth.eu

Twitter: [@uplift_youth](https://twitter.com/uplift_youth)

Facebook: [Uplift Youth EU](https://www.facebook.com/UpliftYouthEU)

Instagram: [Uplift EU](https://www.instagram.com/UpliftEU)

Partners

This project has received funding from the European Union's Horizon 2020 research and innovation programme under grant agreement 870898. The sole responsibility for the content of this publication lies with the authors. It does not necessarily represent the opinion of the European Union.